

dertil — og det bør man gøre, for den samme Fejl er gjort der, det kan ikke nytte at skjule det —, maa man altsaa lægge de 12,500 Kr.s Overskridelse fra Staldmestergaarden til de 43,000, saa bliver det 55,500 Kr., hvad der af den samlede Sum, 392,540 Kr., er $11\frac{2}{3}$ pCt. Enten bliver det altsaa $11\frac{2}{3}$ pCt. — hvad der er den rigtige Maade at regne paa — eller 18 pCt. Det er ikke saa overvældende. Jeg kan ikke nægte, at jeg er noget forbavset over — og det synes at pege i samme Retning, nemlig at man føler sin Fejl —, at der i Anmærkningerne til Finansloven Sp. 817—18 findes en Post, som er skjult mellem en hel Del Vedligeholdelse og andre Ting: „Omflytningsudgifter under Indlægningen af Varmeapparat i Ministerialbygningerne 10,800 Kr.“. Det har man ikke ført her hen, for det er nemlig Administrationens egen Fejl. Den har indset, at der var nogle Mangler her, men det gemmer man et andet Sted. Det synes at tyde paa, at man har følt det saadan, at man helst vilde være fri for Skyld. Men jeg synes, at Skylden skal fordeles paa den Maade, som er rigtig og passende.

Jeg beder om Undskylning for, at jeg har trættest det høje Ting saa længe, men dette Spørgsmaal har hvilket paa mig som en Mare. Jeg har syntes, at jeg maatte lette mig selv, særlig overfor det høje Finansudvalg, som i Virkeligheden her kommer til at bære en Del af Skylden, maaske fordi det kun har faaet Sagen fra den ene Side. Derfor har jeg ønsket at fremstille den ogsaa fra den anden Side. Det skyldes maaske for en Del Arkitekt Clemmensens ejendommelige Personlighed, at han ikke har forsvaret sig selv. Det har han nemlig ikke gjort. Han hører til dem, som, naar han føler, at han har begaaet en Fejl, ikke ønsker at forsvare sig. Naar det har været mig muligt at fremskaffe nogle af disse Oplysninger — som ere fuldt korrekte fra Ende til anden —, er det kun, fordi jeg ved, at flere af hans Kolleger have lagt et Pres paa ham og sagt: Hvorfor forsvarer De Dem ikke? De maa gøre noget. Da jeg henvendte mig til ham om Oplysninger, nægtede han mig dem, idet han sagde: Det er en Sag imellem mig og mine overordnede. Saadan er den Mands Karakter, det maa man ogsaa tage i Betragtning, naar man vil bedømme dette Forhold, og jeg synes, at man her i nogen Grad har ladet den bekendte danske Godmodighed sove ved Bedømmelsen af dette Forhold. Det er netop en god Egenskab ved den danske Nation, som man ikke kan rose og hæve for højt, og som man ikke bør glemme.

Som sagt, jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at Skylden for denne Fejl maa fordeles paa rette Maade paa dem, der have Ansvaret, saa man ikke lader det gaa ud over Bygningsinspektør Clemmensen alene og sætter en Plet paa ham. Jeg antager, det ikke lader sig gøre at genindsætte Clemmensen i hans Stilling. Det vilde tjene Finansudvalget til Ære, hvis det gjorde noget derfor, men jeg antager, det ikke kan lade sig gøre. Administrationen kunde godt genindsætte ham og give ham et andet Arbejde, hvis der er kommet saa meget Blod mellem ham og de Mennesker, som administrere dette Arbejde, at de ikke ville have ham paa dette Sted. Da Finansudvalget har medvirket til hans Afskedigelse, kunde det ogsaa medvirke til at genindsætte en Embedsmand med hans Kvalifikationer, og det vilde tjene til Ære for Finansudvalget, om det tog Sagen op igen og søgte at gøre Fejlen god. Man kunde tænke sig den Mulighed — det vil jeg henstille til Finansudvalget —, at der paa Finansloven blev indsat en Understøttelse — som bekendt har Bygningsinspektøren ingen Pension —, saa at det ved dens Størrelse blev tilkendegivet, at man vistnok havde handlet lidt for haardt imod Arkitekt Clemmensen, og dette mener jeg burde ske, for det første fordi han godt kan trænge til det, og for det andet fordi man burde rehabilitere ham ved netop at opføre en Pension, som var noget større end den almindelige. Jeg tillader mig at henstille dette til Finansudvalget.

Marott: Socialdemokraterne i Finansudvalget have anmodet den højtærede Trafikminister om en Redegørelse for Lejesummerne og Varepriserne paa Statsbanernes Stationer og Færger. Den paagældende Svarskrivelse findes i Betænkningen Sp. 211—14, og naar man ser paa den Mængde Restaurationer og de aarlige Lejeafgifter, som Skrivelsen angiver, standser Øjet flere Steder ved Tal, som synes at være meget mærkelige. Jeg skal ikke opholde mig ved saadanne Mærkværdigheder som, at der af Restaurationen paa Stationen i Herning betales 1,500 Kr., medens der af Hobro Stationsrestauration betales 4,500 Kr. Herning er efterhaanden bleven et temmelig stort Knudepunkt for Jernbaner, saa der synes ikke at være noget rimeligt Forhold mellem disse to Beløb. Ser man videre, standser man ved Store Bælts Overfarten, hvor det oplyses, at der betales 1,000 Kr. af denne Restaurant. Det er et særligt iøjnefaldende